

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 3880

Opgørelse over antallet af sager om nyt personnummer i særlige tilfælde i forbindelse med identitetsmisbrug

Doknr.
355700

Dato
07-07-2016

Efter § 3, stk. 7, i CPR-loven (lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013, som bl.a. ændret ved lov nr. 311 af 29. marts 2014 og lov nr. 752 af 25. juni 2014) kan Social- og Indenrigsministeriet efter skriftlig anmodning herom i særlige tilfælde tildele nyt personnummer til en person, hvis personnummer indgår eller har indgået i forbindelse med misbrug af vedkommendes identitet.

I forbindelse med den daværende økonomi- og indenrigsministers besvarelse af spørgsmål 2 til det tilgrundliggende lovforslag¹ blev det tilkendegivet, at Økonomi- og Indenrigsministeriet ville følge op på lovforslaget og udarbejde en årlig opgørelse over antallet af ansøgninger om nyt personnummer, antallet af sager, hvor der tildeles nyt personnummer og antallet af sager, hvor der gives afslag på tildeling af nyt personnummer. Det blev ligeledes tilkendegivet, at opgørelsen vil indeholde en redegørelse for begrundelsen i den enkelte sag for tildeling af nyt personnummer henholdsvis afslag herpå.

Den første opgørelse over antallet af sager for perioden 1. april 2014 – 1. april 2015 blev afgivet den 13. maj 2015 til Folketingets Kommunaludvalg.

Nærværende opgørelse indeholder i lighed med opgørelsen af 13. maj 2015 indledningsvist generelle oplysninger om sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgninger om nyt personnummer som følge af identitetsmisbrug og dernæst en opgørelse over antallet af anmodninger om nyt personnummer begrundet i identitetsmisbrug henholdsvis en nærmere beskrivelse af sagerne.

1. Af lovforslagets bemærkninger fremgår bl.a. følgende om sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgninger om nyt personnummer som følge af identitetsmisbrug:

”Anmodning om tildeling af nyt personnummer vil skulle indgives til Økonomi- og Indenrigsministeriet. Anmodningen skal være skriftlig og være ledsaget af fyldestgørende oplysninger og dokumentation til belysning af, at lovens betingelser er opfyldt, herunder at der har fundet et misbrug sted af den pågældendes personnummer af den karakter, som er nævnt i den foreslåede bestemmelse. Der skal vedlægges dokumentation i form af brevveksling med virksomheder m.fl. om misbruget og dækning af tabet i den forbindelse, politianmeldelse af forholdet m.v.

Til brug for Økonomi- og Indenrigsministeriets afgørelse af, om der i et konkret tilfælde skal tildeles nyt personnummer, vil ministeriet kunne anmode politiet om en udtalelse om, hvorvidt misbruget har været genstand for politimæssig efterforskning. Det sker med henblik på, at politiets behandling af en sådan eventuel sag vil kunne indgå i ministeriets afgørelse af, om der kan tildeles nyt personnummer. En udtalelse vil bl.a. kunne indhentes til brug for Økonomi- og Indenrigsministeriets vurdering af, om misbruget har fundet sted og med henblik på at belyse karakteren og omfanget af mis-

¹ Lovforslag nr. L 110 om ændring af lov om Det Centrale Personregister (Tildeling af nyt personnummer i særlige tilfælde i forbindelse med identitetsmisbrug samt ophævelse af markeringer i CPR om forskerbekyttelse), Folketingsåret 2013-14

bruget, samt hvorvidt det kan antages at ville forhindre yderligere misbrug, at den berørte person tildeles nyt personnummer.

Såfremt det ved indgivelsen af ansøgning om nyt personnummer er åbenbart, at lovens betingelser ikke er opfyldt, vil Økonomi- og Indenrigsministeriet kunne afvise ansøgningen på det foreliggende grundlag uden videre sagsbehandling. Tilsvarende vil gælde, hvis der ikke er vedlagt dokumentation for misbruget i form af politianmeldelse og brevveksling med virksomheder m.fl. om identitetsmisbrug. Økonomi- og Indenrigsministeriet vejleder i den forbindelse ansøgeren om, hvilke oplysninger og/eller dokumenter der mangler.”

2. Om ministeriets sagsbehandling i disse sager kan generelt oplyses, at når en ansøgning om nyt personnummer begrundet i identitetsmisbrug modtages i ministeriet, vurderes det først på baggrund af de modtagne oplysninger, om sagen kan undergives nærmere sagsbehandling, eller om sagen må afvises som åbenbar grundløs. Må sagen anses for åbenbar grundløs, informeres ansøgeren om indholdet af reglerne, og det meddeles ansøgeren, at ministeriet på det foreliggende grundlag må afvise anmodningen om nyt personnummer som følge af, at der ikke er tilvejebragt den fornødne dokumentation for, at lovens betingelser er opfyldt.

Kan ansøgningen ikke anses for åbenbar grundløs, men må de i ansøgningen afgivne oplysninger anses for så mangelfulde og utilstrækkelige, at der ikke er grundlag for at indlede en egentlig sagsbehandling, orienteres ansøgeren om indholdet af reglerne og de betingelser, der skal være opfyldt for, at nyt personnummer kan tildeles. Ministeriet tilkendegiver i den forbindelse over for ansøgeren, at såfremt ansøgeren finder, at vedkommende befinder sig i en situation, som er omfattet af den beskrevne lovændring, kan ansøgeren indgive en egentlig skriftlig ansøgning henholdsvis indsende nærmere oplysninger herom bilagt de nødvendige dokumenter til belysning af misbruget af ansøgerens identitet, herunder personnummer. Det tilkendegives, at det bl.a. drejer sig om oplysninger i form af politianmeldelse og brevveksling med virksomheder og myndigheder vedrørende de krav m.v., der er gjort gældende mod ansøgeren i den forbindelse.

I sager, hvor de modtagne oplysninger kan danne grundlag for en egentlig sagsbehandling, anmoder Social- og Indenrigsministeriet ansøgeren om samtykke til at indhente oplysninger fra politiet i det omfang, der er mulighed herfor. Baggrunden herfor er, at politiets sagsbehandling kan medvirke til at dokumentere misbrugets karakter og omfang. Politiets efterforskning kan endvidere føre til, at en gerningsperson sigtes og eventuelt tiltales, hvilket kan føre til, at det stedfundne misbrug må anses for at være bragt til ophør for fremtiden.

Når der modtages svar fra politiet, vil sagen i nogle tilfælde kunne afsluttes umiddelbart ved, at der tildeles ansøgeren et nyt personnummer eller meddeles afslag herpå. I nogle sager er der behov for at indhente yderligere oplysninger fra ansøgeren henholdsvis politiet. Når sagen anses for tilstrækkeligt oplyst, træffer ministeriet afgørelse i sagen. Afgørelsen vil gå ud på, at der tildeles ansøgeren et nyt personnummer henholdsvis meddeles afslag herpå.

3. Social- og Indenrigsministeriet har i perioden 1. april 2015 til 1. april 2016 modtaget 14 ansøgninger om nyt personnummer begrundet i identitetsmisbrug. Ministeriet har i samme periode afsluttet 17 sager. 5 sager er verserende. I antallet af afsluttede og verserende sager indgår sager modtaget før 1. april 2015. Det bemærkes herved, at i 2 sager modtaget før 1. april 2015 er sagernes behandling genoptaget, efter at sagsbehandlingen har været sat i bero i en periode på modtagelse af oplysninger fra ansøgeren.

3.1. I 1 sag er ansøgningen om nyt personnummer umiddelbart afslået, fordi ansøgningen var åbenbart grundløs. Om grundlaget for anmodningen om nyt personnummer er oplyst, at der muligvis har fundet en eller anden form for offentliggørelse af personnummeret sted, uden at der er konstateret et misbrug i den forbindelse.

3.2. I 3 sager har ministeriet ikke umiddelbart fundet, at oplysningerne i den modtagne ansøgning gav grundlag for at indlede en egentlig sagsbehandling som følge af, at de fra ansøgeren modtagne oplysninger har været mangelfulde og utilstrækkelige. Ministeriet har i disse sager over for ansøgeren redegjort for indholdet af reglerne og de betingelser, der skal være opfyldt for, at nyt personnummer kan tildeles. Ministeriet har i alle tre sager tilkendegivet over for ansøgeren, at såfremt ansøgeren finder, at vedkommende befinder sig i en situation, som er omfattet af den nærmere beskrevne lovbestemmelse, kan ansøgeren indsende de nødvendige dokumenter til belysning af misbruget af ansøgerens identitet, herunder personnummer. Ministeriet har tilkendegivet, at det navnlig drejer sig om oplysninger i form af politianmeldelse og brevveksling med virksomheder og myndigheder vedrørende de krav m.v., der er gjort gældende mod ansøgeren i den forbindelse.

I ingen af disse sager er ansøgeren vendt tilbage med yderligere oplysninger.

3.3. I 6 sager har Social- og Indenrigsministeriet henlagt sagerne, idet ministeriet som følge af manglende oplysninger fra ansøgeren ikke har fundet, at det fornødne grundlag for at træffe afgørelse i sagerne har været til stede. Forud herfor har ministeriet anmodet ansøgeren om at indsende nødvendige dokumenter til belysning af misbruget af ansøgerens identitet, herunder personnummer i form af politianmeldelse og brevveksling med virksomheder og myndigheder vedrørende de krav m.v., der er gjort gældende mod ansøgeren i den forbindelse. Ministeriet har ikke modtaget oplysninger fra ansøgerne. Ansøgerne er i alle tilfælde ved brev orienteret om sagens henlæggelse, og ansøgerne er ikke herefter vendt tilbage.

3.4. I 3 sager er der på baggrund af den indgivne ansøgning og yderligere indhentede oplysninger tildelt nyt personnummer.

3.4.1. I den ene sag gjorde følgende forhold sig gældende:

I starten af august 2014 mistede ansøgeren sin pung indeholdende kørekort, sundhedskort og Dankort. Dette forhold blev anmeldt til politiet i september 2014.

Medio august 2014 blev der i en telebutik købt en iPhone med tilhørende abonnement på kredit ved forevisning af ansøgerens kørekort. Samme dag blev der i en elektronikbutik købt en iPhone og en iPad, i hvilken forbindelse der hos et finansieringsselskab blev oprettet en kreditaftale på ca. 12.000 kr. Som legitimationsgrundlag blev ansøgerens kørekort og sundhedskort fremvist.

På et ikke nærmere angivet tidspunkt blev der forsøgt oprettet et lån på 20.000 kr. Lånet blev forsøgt oprettet i en fysisk butik, hvor ansøgerens kørekort blev fremvist som legitimation. Lånet blev imidlertid afvist af ansøgerens pengeinstitut.

I september 2014 modtog ansøgeren en opkrævning fra et teleselskab for køb af en iPad mini og en iPhone med abonnement til en værdi af ca. 4.000 kr.

I oktober 2014 modtog ansøgeren et brev fra et finansieringsselskab med et medfølgende kundekort med en bevilget kredit på 15.000 kr.

Ministeriet har med ansøgerens samtykke indhentet oplysninger fra politiet i sagen. Politiet har på ministeriets forespørgsel oplyst, at efterforskningen vedrørende de anmeldte forhold var blevet standset i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2, idet politiet havde skønnet, at yderligere efterforskning ikke ville kunne føre til sigtelse og efterfølgende domfældelse.

Efter en samlet vurdering af sagen har ministeriet tildelt ansøgeren et nyt personnummer.

Ministeriet har lagt vægt på, at misbruget har haft et vist kvalificeret omfang og er foregået over en periode, og at ansøgeren har mistet såvel kørekort og sundhedskort, som er blevet brugt som legitimationsgrundlag ved indgåelse af aftaler i ansøgerens navn. Ministeriet har også lagt vægt på, at der ikke er udsigt til, at politiet kan foretage efterforskningsskridt, der vil kunne føre til en opklaring af sagen med det resultat, at misbruget vil blive bragt til ophør. Der er således tale om, at misbruget vil kunne fortsætte også for fremtiden.

Ministeriet har bemærket, at i alle de nævnte forhold, hvor ansøgerens identitet er blevet misbrugt, er det muligt, at ansøgerens personnummer er indgået som ét blandt flere momenter, der har ført til, at misbruget har fundet sted, men at det i en situation som den i sagen foreliggende, hvor legitimationspapirer i form af kørekort og sundhedskort benyttes i forbindelse med misbruget, ofte vil være selve forevisningen af disse dokumenter i sig selv, der fører til, at aftaler m.v. kan indgås. Det kan derfor heller ikke udelukkes, at der efter, at tildeling af nyt personnummer har fundet sted, vil kunne finde misbrug sted ved brug af disse legitimationsdokumenter, såfremt der ikke foretages yderligere identitetskontrol i konkrete tilfælde.

3.4.2. I de to øvrige sager gjorde følgende forhold sig gældende:

I 2013 blev der oprettet et interessentskab med ansøgerne som interessenter, uden at ansøgerne havde kendskab hertil. Ansøgerne blev registreret i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) som interessenter i interessentskabet ligeledes, uden at ansøgerne havde kendskab til det. I den forbindelse blev ansøgernes navne og personnumre oplyst.

Efterfølgende blev der i interessentskabets navn og uden ansøgernes kendskab indgået aftaler med en række butikker og virksomheder m.v. i Danmark og i udlandet om levering af varer og ydelser til interessentskabet ved en nærmere angivet repræsentant for interessentskabet. Efter det for ministeriet oplyste, blev der indgået aftaler om levering af varer og ydelser henholdsvis gjort forsøg herpå i mere end 20 tilfælde til en samlet værdi af mere end 200.000 kr.

Efter det for ministeriet oplyste, fandt det beskrevne misbrug sted i efteråret 2013 til sommeren 2014. Det bemærkes, at interessentskabet blev opløst på en af ansøgernes begæring.

Som følge af hæftelsesforholdene i interessentskabet blev ansøgerne efterfølgende mødt med en række krav fra de kreditorer, der havde leveret varer og ydelser til interessentskabet.

Ministeriet har med ansøgernes samtykke indhentet oplysninger fra politiet bl.a. med henblik på at belyse omfanget af misbruget i sagerne. Det fremgår bl.a. af de modtagne oplysninger, at der er afsagt dom, hvorved en person er blevet dømt for bedrageri henholdsvis databedrageri bl.a. for så vidt angår de af sagerne omfattede forhold. Den pågældende blev ved dommen - der for retten blev behandlet som en tilståelsessag - idømt en straf i form af fængsel i et nærmere angivet tidsrum, og den pågældende blev samtidig anset for erstatningspligtig i to forhold, hvor de tabslidende virksomheder ved sagen havde rejst erstatningskrav.

I begge sager foreligger der udover de beskrevne forhold yderligere tilfælde af misbrug af ansøgernes identitet begået af den pågældende uden relation til det oprettede interessentskab.

I begge sager har ansøgeren på ministeriets forespørgsel oplyst, at ansøgeren ikke har oplevet yderligere misbrug efter indgivelsen af ansøgning om nyt personnummer til ministeriet, hvilket i begge sager fandt sted i efteråret 2014.

I begge sager har ansøgeren oplyst, at det stedfundne misbrug har medført en psykisk påvirkning.

Efter en samlet vurdering har ministeriet i begge sager tildelt ansøgeren et nyt personnummer.

Ministeriet har i begge sager lagt vægt på, at ansøgeren har været udsat for identitetsmisbrug af en karakter, som er omfattet af CPR-lovens § 3, stk. 7, og at ansøgerens personnummer er indgået som ét blandt flere momenter, der har ført til, at misbruget kunne finde sted.

Ministeriet har i begge sager bemærket, at for så vidt angår de forhold, hvor det kan lægges til grund, at ansøgeren har været udsat for misbrug, har ansøgeren efter det oplyste ikke lidt et økonomisk tab i den forbindelse. Ministeriet har derfor lagt til grund, at de virksomheder, som har fremsat krav mod ansøgeren i anledning af misbruget, har anerkendt dette og herefter har frafaldet de fremsatte krav.

Ministeriet har også bemærket, at den omstændighed, at en person er fundet skyldig og er idømt en straf for de af dommen omfattede forhold, indebærer, at misbruget må anses for at være bragt til ophør for fremtiden. Ministeriet har herved også henset til, at ansøgerne ikke på ministeriets forespørgsel har oplyst om yderligere misbrug efter, at ansøgerne i efteråret 2014 ansøgte ministeriet om nyt personnummer.

I begge sager har ansøgeren oplyst, at misbruget har medført en psykisk påvirkning.

På den baggrund har ministeriet i begge sager fundet, at betingelserne for at tildele et nyt personnummer er til stede. Ministeriet har herved også henset til, at der i begge sager har været tale om et meget omfattende misbrug, og at der efter ministeriets opfattelse er den fornødne tidsmæssige sammenhæng mellem det stedfundne misbrug og den psykiske påvirkning, som ansøgeren oplever.

Det bemærkes, at i den ene sag har ministeriet inden tildeling af nyt personnummer gjort ansøgeren bekendt med, at eftersom den person, der er dømt i sagen, er barn af ansøgeren, vil det nye personnummer som følge af den måde, hvorpå CPR-systemet er opbygget, være tilgængeligt for et barn af ansøgeren, såfremt barnet rekvirerer en registerindsigt i egne data i CPR. Baggrunden herfor er, at CPR indeholder data om slægtskab, jf. bilag 1, nr. 7, til CPR-loven, i form af personnummer på mor, far og børn. Angivelsen af personnummer i denne forbindelse er nødvendigt for entydigt at kunne fastlægge slægtskabet.

Ansøgeren ønskede efter at have modtaget information herom fortsat at få tildelt nyt personnummer.

3.5. I 4 sager har ministeriet meddelt afslag på tildeling af nyt personnummer.

3.5.1. I den ene sag gjorde følgende forhold sig gældende:

I ansøgerens navn blev der bestilt SIM-kort og oprettet bestilling af telefoni og bredbånd m.v. Således blev der i 2011 bestilt ikke nærmere angivne varer i ansøgerens navn hos to forskellige teleselskaber. I 2012 blev der bestilt SIM-kort hos et teleselskab. I september 2014 blev der ligeledes bestilt SIM-kort hos et teleselskab. Ligeledes i september 2014 blev der bestilt bredbånd og telefoni hos et teleselskab. I september 2015 blev der bestilt telefoni, bredbånd og TV-kanaler hos en udbyder heraf. Der blev endvidere bestilt et kundekort hos et stormagasin i ansøgerens navn.

I 2012 blev der oprettet et lån hos et finansieringsselskab, for hvilket ansøgeren blev opkrævet 2.580 kr., og ansøgeren blev endvidere forhåndsgodkendt til et lån hos et

andet finansieringsselskab. Ved henvendelse til sidstnævnte selskab fik ansøgeren forhåndsgodkendelsen annulleret.

Ansøgeren var herudover i en række tilfælde udsat for, at ansøgerens VISA/Dankort samt et MasterCard blev spærret.

Der blev i ansøgerens navn endvidere bestilt 20 taxier, og der blev udøvet chikane mod ansøgerens venner.

Ansøgeren anmeldte de begåede forhold til politiet. Ansøgeren oplyste i den forbindelse, at ansøgeren mistænkte sin tidligere ægtefælle, som var bosiddende i England, for de begåede forhold.

Ministeriet har fra politiet modtaget oplysninger i sagen.

I januar 2015 blev der bestilt et kundekort i ansøgerens navn hos et stormagasin. Den 7. februar 2015 oplyste ansøgeren, at der var bestilt et SIM-kort hos et teleselskab i ansøgerens navn. Den 11. februar 2015 oplyste ansøgeren, at der var bestilt bredbåndsforbindelse i ansøgerens navn samt et SIM-kort hos samme selskab.

Ansøgeren bekræftede på ministeriets forespørgsel, at der i alle tilfælde var tale om bestillinger m.v., som blev tilsendt ansøgeren, og som ansøgeren efter henvendelse til de pågældende virksomheder m.v. kunne annullere og i den forbindelse returnere eventuelt modtagne produkter, således at der ikke opstod tab i den forbindelse. Ansøgeren bekræftede også, at det lån, der i 2012 blev oprettet hos et finansieringsselskab, ikke kom til udbetaling, og at ansøgeren ikke blev anset for bundet af låneaftalen.

Ansøgeren oplyste endvidere, at sagen påvirkede ansøgeren personligt.

Efter en samlet vurdering fandt ministeriet ikke grundlag for at tildele ansøgeren nyt personnummer.

Ministeriet har lagt vægt på, at det stedfundne misbrug i alle tilfælde var kendetegnet ved, at en person – efter det af ansøgeren oplyste formentlig ansøgerens tidligere ægtefælle bosiddende i England – bestilte ydelser så som SIM-kort, bredbånd i ansøgerens navn og med ansøgeren som modtager af ydelserne, spærrede ansøgerens betalingskort, forsøgte at oprette lån i ansøgerens navn med ansøgeren som lånemodtager og bestilte taxier i ansøgerens navn og til ansøgerens adresse. Efter ministeriets opfattelse fandt misbruget sted med det formål at chikanere ansøgeren, uden at den pågældende selv har opnået en økonomisk vinding eller berigelse i den forbindelse.

Ministeriet har også lagt vægt på, at ansøgeren ikke har lidt tab i forbindelse med det begåede misbrug, og at der i alle tilfælde var tale om bestillinger m.v., som blev tilsendt ansøgeren, og som ansøgeren efter henvendelse til de pågældende virksomheder kunne annullere og i den forbindelse returnere eventuelt modtagne produkter så som SIM-kort, således at heller ikke virksomhederne led tab i den forbindelse.

Ministeriet har bemærket, at det må anses for tvivlsomt, i hvilket omfang ansøgerens personnummer indgik i forbindelse med det stedfundne misbrug, som senest primært har bestået i bestilling af SIM-kort og bredbånd. Såfremt personnummeret blev oplyst over for virksomhederne, må det anses for tvivlsomt, hvilken betydning virksomhederne har tillagt denne oplysning.

På baggrund af ansøgerens seneste oplysninger til sagen om, at der i ansøgerens navn blev oprettet et kundekort hos et stormagasin, henholdsvis bestilt SIM-kort og bredbåndsforbindelse i ansøgerens navn hos et teleselskab, har ministeriet konstateret

ret ved opslag på de pågældende virksomheders hjemmesider, at der ikke i forbindelse med sådanne bestillinger via internettet kræves oplysninger om personnummer, men alene oplysninger om fødselsdato.

Ministeriet har endvidere fundet det tvivlsomt, i hvilket omfang ansøgerens personnummer er tillagt betydning i forbindelse med spærring af ansøgerens betalingskort. Ministeriet har herved henvist til, at Nets telefonisk over for ministeriet har oplyst, at det ikke i forbindelse med en telefonisk henvendelse vedrørende spærring af et betalingskort er et krav, at man kan oplyse kortnummer eller personnummer. Nets har i den forbindelse oplyst, at det skyldes, at det skal være muligt også at spærre et kort i akutte situationer, f.eks. under ferieophold med henblik på at undgå, at betalingskortet efterfølgende misbruges.

På ovennævnte baggrund har ministeriet fundet, at den udøvede chikane vil kunne fortsætte, selvom ansøgeren blev tildelt et nyt personnummer. Ministeriet har bemærket, at de i sagen foreliggende kvitteringer for anmeldelse af det stedfundne misbrug til politiet samt ministeriets afgørelse i sagen vil kunne tjene som en vis dokumentation for, at ansøgeren er udsat for chikane ved fremtidig kontakt til virksomheder m.v.

Ministeriet har noteret sig, at de virksomheder, som har fremsat krav mod ansøgeren i anledning af misbruget, har anerkendt misbruget og herefter frafaldet de fremsatte krav. Ansøgeren har således ikke oplevet alvorlige vanskeligheder ved at håndhæve sin ret. Ministeriet har fundet, at den omstændighed, at ansøgeren kan tilbagelevere modtagne produkter så som SIM-kort m.v., til de involverede virksomheder, der således heller ikke lider tab, understøtter dette.

Eftersom ministeriet ikke har fundet, at tildeling af nyt personnummer vil kunne afværge yderligere misbrug af den karakter, som ansøgeren har været udsat for, har ministeriet heller ikke fundet, at den psykiske påvirkning, ansøgeren oplever, kan medføre, at der alligevel kan tildeles nyt personnummer.

3.5.2. I den anden sag gjorde følgende forhold sig gældende:

I efteråret 2011 og sommeren 2012 blev der i 4 tilfælde hos forskellige teleselskaber i ansøgerens navn bestilt elektronisk udstyr i form af iPhones, tv-og mobilabonnementer, bredbånd m.v. til en samlet værdi af ca. 23.000 kr. De nævnte varer og ydelser blev af virksomhederne leveret til en ikke nærmere oplyst adresse.

Ministeriet har med ansøgerens samtykke indhentet oplysninger fra politiet vedrørende ovennævnte. Af de fra politiet modtagne oplysninger fremgår, at der i sommeren 2015 blev afsagt dom vedrørende ovennævnte, hvorved en forælder til ansøgeren blev idømt en betinget straf i form af fængsel i 30 dage for bedrageri. Det blev fastsat, at straffen ikke skulle fuldbyrdes, hvis den dømte i en prøvetid på 2 år fra endelig dom ikke begik noget strafbart. Den dømte blev samtidig anset erstatningspligtig i de forhold, hvor de tabslidende virksomheder ved sagen havde rejst erstatningskrav.

Ansøgeren oplyste, at ansøgerens identitet var blevet misbrugt i flere tilfælde, idet ansøgeren i tre tilfælde var blevet dømt til betaling i fogedretten og i to tilfælde efter det af ansøgeren oplyste ikke var i stand til at bevise, at ansøgeren havde været udsat for identitetsmisbrug. Ansøgeren havde således accepteret afdragsordninger for de pågældende gældsposter. Ansøgeren fremsendte som dokumentation herfor en opkrævning fra maj 2015 vedrørende en gæld til en udbyder af tv-pakker m.v. på ca. 9.000 kr., en opkrævning ligeledes fra maj 2015 vedrørende betaling af afdrag på en restgæld angivet til ca. 10.000 kr. til samme udbyder, en opkrævning fra januar 2015 vedrørende et beløb på ca. 6.000 kr. fra en udbyder af tv-pakker, opkrævninger vedrørende en restgæld på ca. 6.000 kr. fra et benzinselskab og en opkrævning fra november 2014 fra en udbyder af tv-pakker. I alle tilfælde var ansøgeren angivet som debitor.

Ansøgeren oplyste, at den pågældende forælder til ansøgeren havde indrømmet over for ansøgeren, at det var den pågældende, der havde misbrugt ansøgerens identitet i disse tilfælde. Ansøgeren oplyste også, at ansøgeren de facto havde betalt afdrag til de pågældende kreditorer.

Ansøgeren oplyste, at misbruget havde påvirket ansøgeren meget psykisk.

Efter en samlet vurdering har ministeriet ikke fundet grundlag for at tildele ansøgeren nyt personnummer.

Ministeriet har fundet, at ansøgeren havde været udsat for identitetsmisbrug i forbindelse med de beskrevne forhold, som fandt sted i efteråret 2011 og sommeren 2012.

Ministeriet har bemærket, at det i disse tilfælde var muligt, at ansøgerens personnummer indgik som et blandt flere momenter, der har ført til, at misbruget har fundet sted. Ministeriet har i den forbindelse noteret sig, at der i den forbindelse ikke er sket tilstrækkelig identitetskontrol herunder kontrol af, om den, der har udøvet misbruget, rent faktisk handlede på ansøgerens vegne.

Ministeriet har lagt til grund, at ansøgeren efter det oplyste ikke har lidt økonomisk tab i den forbindelse, og at de virksomheder, som har fremsat krav mod ansøgeren i anledning af misbruget, har anerkendt dette og herefter har frafaldet de fremsatte krav.

Ministeriet har fundet, at den omstændighed, at en person er fundet skyldig i de af sagen omfattede forhold, indebærer, at misbruget må anses for at være bragt til ophør også for fremtiden. Ministeriet har herved også henset til, at ansøgeren på ministeriets forespørgsel har oplyst, at den dømte ikke har begået identitetsmisbrug efter august 2012.

Ministeriet har derimod ikke fundet, at det med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at ansøgerens identitet var blevet misbrugt i forbindelse med de af ansøgeren beskrevne forhold, hvor ansøgeren i tre tilfælde var blevet dømt til betaling i fogedretten og i to tilfælde efter det af ansøgeren oplyste ikke havde været i stand til at bevise, at ansøgeren havde været udsat for identitetsmisbrug.

Ministeriet har herved særligt henset til, at ansøgeren som anført i tre af disse forhold var blevet dømt som skyldner i fogedretten, at ansøgeren i alle fem forhold havde accepteret afdragsordninger for de pågældende gældsposter, og at ansøgeren endvidere de facto har betalt afdrag til de pågældende kreditorer. På den baggrund har ministeriet fundet det betænkeligt at fastslå, at ansøgeren har været udsat for identitetsmisbrug for så vidt angår disse forhold.

Ministeriet har fundet, at ansøgerens oplysninger måtte forstås således, at den psykiske påvirkning, ansøgeren oplever, vedrører alle de gældsforhold, ansøgeren har beskrevet overfor ministeriet, herunder de gældsforhold, hvor ansøgeren har anerkendt gældsforpligtelsen.

På den baggrund og henset til, at der er afsagt dom, hvorved en person er straffet for misbrug af ansøgerens identitet, og til, at ansøgeren efter det oplyste ikke har været udsat for yderligere misbrug efter august 2012, har ministeriet ikke fundet, at der er den fornødne tidsmæssige sammenhæng mellem det stedfundne misbrug og ansøgerens psykiske påvirkning. Ministeriet har herved henvist til, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, jf. ovenfor, at det indgår i vurderingen af, om nyt personnummer kan tildeles som følge af et stedfundet, men ikke længere aktuelt misbrug, om der foreligger en vis tidsmæssig sammenhæng mellem det stedfundne misbrug og den påvirkning, borgeren oplever. Det fremgår ligeledes, at såfremt der eksempelvis er gået flere år, siden misbruget har fundet sted, er der en formodning for, at den påvirk-

ning, borgeren oplever som følge af det stedfundne misbrug, ikke er af en karakter, hvor tildeling af nyt personnummer kan komme på tale.

Ministeriet har herved noteret sig, at der fremgår af dommen afsagt i sommeren 2015, at den dømte er idømt en straf, der er betinget af, at den pågældende i en prøvetid på 2 år fra endelig dom ikke begår noget strafbart.

Ministeriet har bemærket, at den afsagte dom i et vist omfang kan tjene som bevis for, at ansøgeren har været udsat for identitetsmisbrug.

Ministeriet har tilføjet, at såfremt ansøgeren i fremtiden oplever tilfælde af misbrug af ansøgerens identitet, herunder personnummer, henholdsvis forsøg herpå, kan ansøgeren rette henvendelse til ministeriet på ny, hvorefter ministeriet vil genoptage sagens behandling.

3.5.3. I den tredje sag gjorde følgende forhold sig gældende:

En dag i september 2014 blev der ved forevisning af forfalsket kørekort og sundhedskort lydende på ansøgerens navn, personnummer m.v. bevilget et lån hos et finansieringsselskab på 20.000 kr. Lånet blev formidlet via en elektronikkæde i forbindelse med køb af en tablet og andet udstyr.

Samme dag blev der i en telebutik ved forevisning af forfalsket kørekort lydende på ansøgerens navn, personnummer m.v. oprettet 3 abonnementer med tilhørende SIM-kort, i hvilken forbindelse ansøgeren efterfølgende blev opkrævet ca. 4.000 kr.

Ligeledes samme dag blev der i en telebutik købt en iPad Air, 2 iPhones og en Samsung Tablet på kredit ved forevisning af forfalsket kørekort og sundhedskort lydende på ansøgerens navn, personnummer m.v.

Samme dag blev der endvidere i en telebutik købt en iPad Air med tilhørende abonnement samt en iPhone med tilhørende abonnement på kredit ved forevisning af forfalsket kørekort og sundhedskort lydende på ansøgerens navn, personnummer m.v.

Politiet har på ministeriets forespørgsel oplyst, at der udover de beskrevne forhold til politiet er anmeldt forsøg på bedrageri over for et finansieringsselskab i forbindelse med et forsøg på optagelse af lån på 20.000 kr. ved bestilling af varer til afhentning hos en elektronikkæde den pågældende dag i september 2014. Der blev i den forbindelse benyttet forfalsket kørekort og sundhedskort lydende på ansøgerens navn, personnummer m.v. Låneansøgningen blev af finansieringsselskabet afvist på grund af mistanke om bedrageri.

Politiet har endvidere oplyst, at der til politiet er anmeldt bedrageri i form af oprettelse af lån til brug for indkøb i en møbelkæde på ca. 20.000 kr. med opgivelse af ansøgerens navn og adresse.

Politiet har ligeledes oplyst, at de modtagne anmeldelser er henlagt i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2, idet politiet har skønnet, at yderligere efterforskning ikke vil kunne føre til sigtelse og efterfølgende domfældelse.

Ved brev af 30. juni 2015 anmodede ministeriet ansøgeren om yderligere oplysninger, herunder oplysninger om, hvorvidt ansøgeren efter den pågældende dag i september 2014 har været udsat for misbrug af ansøgerens identitet, idet ansøgeren i givet fald blev bedt om at oplyse nærmere herom og indsende dokumentation herfor.

Ministeriet modtog ikke svar fra ansøgeren på ovennævnte høring.

Ved brev af 27. november 2015 anmodede ministeriet ansøgeren om at indsende de ønskede oplysninger, således at de var ministeriet i hænde senest den 16. december 2015. Ministeriet oplyste endvidere, at hvis ministeriet ikke modtog de ønskede oplysninger inden den fastsatte frist, ville ministeriet træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Ministeriet modtog ikke svar fra ansøgeren på denne høring.

Efter en samlet vurdering har ministeriet afvist at tildele ansøgeren et nyt personnummer.

Ministeriet har lagt til grund, at der samme dag er begået fire forhold, hvor et forfalsket kørekort og sundhedskort lydende på ansøgerens identitet blev benyttet som legitimation ved køb af varer i form af iPads og iPhones på kredit, oprettelse af mobilabonnementer og mobilt bredbånd, samt optagelse af lån på 20.000 kr. til køb af en tablet og andet udstyr.

Ministeriet har endvidere lagt til grund, at der er forsøgt optaget lån på 20.000 kr. i forbindelse med bestilling af varer til afhentning hos en elektronikkæde den pågældende dag i september 2014, og at der også i den forbindelse blev benyttet forfalsket kørekort og sundhedskort lydende på ansøgerens navn, personnummer m.v.

Ministeriet har endvidere lagt til grund, at der til politiet var anmeldt bedrageri i form af oprettelse af lån til brug for indkøb i en møbelkæde på ca. 20.000 kr. med opgivelse af ansøgerens navn og adresse.

Ministeriet har noteret sig, at ansøgeren efter det oplyste ikke har mistet kørekort eller sundhedskort.

Ministeriet har fundet, at ansøgerens personnummer er indgået som et blandt flere momenter, der har ført til, at misbruget kunne finde sted.

Ministeriet har lagt til grund, at det beskrevne misbrug fandt sted den pågældende dag i september 2014, og at det ikke har været muligt at efterforske de begåede forhold nærmere.

Ansøgeren har efter det oplyste ikke lidt økonomisk tab i den forbindelse. Ministeriet har lagt til grund, at de virksomheder, som har fremsat krav mod ansøgeren i anledning af misbruget, har anerkendt misbruget og herefter har frafaldet de fremsatte krav.

Ministeriet har fundet, at den omstændighed, at ovennævnte forhold er begået samme dag giver anledning til at overveje, om det stedfundne misbrug er vedvarende og aktuelt. Ministeriet har på den baggrund spurgt ansøgeren, om ansøgeren efterfølgende har oplevet misbrug ud over de ovenfor beskrevne forhold.

Ansøgeren har ikke besvaret ministeriets høringer herom.

Ministeriet har på den baggrund ikke fundet med den fornødne sikkerhed at kunne lægge til grund, at misbruget er vedvarende og aktuelt, og ministeriet har derfor ikke på det foreliggende grundlag fundet, at betingelserne for at tildele ansøgeren et nyt personnummer er opfyldt. Ministeriet har herved også henset til, at ansøgeren ikke har oplyst om fysiske eller psykiske gener som følge af misbruget, som har den fornødne tidsmæssige sammenhæng med det stedfundne misbrug.

3.5.4. I den fjerde sag gjorde følgende forhold sig gældende:

Ansøgeren oplyste i sin ansøgning om nyt personnummer, at ansøgeren havde været udsat for identitetstyveri i ca. 2 år, og at det drejede sig om misbrug, der beløb sig til ca. 10.000 kr. – måske mere.

Ansøgeren fremsendte efter anmodning fra ministeriet nærmere dokumentation for misbruget i form af et brev af 20. februar 2014 fra et trafikselsskab, hvoraf fremgår, at selskabet anerkender, at ansøgeren i forbindelse med udstedelse af 4 kontrolafgifter har været udsat for misbrug af ansøgerens identitet, idet selskabet samtidig oplyste, at ansøgeren kunne se bort fra kontrolafgifterne, og at ansøgerens personnummer var sat på en "falsk-liste", således at der i forbindelse med fremtidige kontroller skal fremvises billed-legitimation ved oplysning af ansøgerens personnummer.

Ansøgeren fremsendte endvidere et brev af 28. september 2015 fra en trafikvirksomhed vedrørende en kontrolafgift, hvor trafikvirksomheden bad ansøgeren foretage en politianmeldelse af et mistet id-kort eller mistanke om identitetstyveri og indsende kopi af politianmeldelsen til virksomheden henholdsvis oplyse, hvor ansøgeren befandt sig den pågældende dag, hvor kontrolafgiften blev udstedt. Det fremgår af brevet, at virksomheden ville registrere, at ansøgerens identitet blev misbrugt, så virksomhedens personale havde mulighed for at hjælpe med at stoppe misbruget.

Endelig fremsendte ansøgeren et journalnummer på en sag hos politiet, uden at det nærmere fremgik, hvad denne sag vedrører.

Ministeriet anmodede herefter ved breve af 26. november 2015 og 2. marts 2016 ansøgeren om inden en nærmere angivet frist at indsende nærmere dokumentation til belysning af det angivne misbrug bl.a. i form af politianmeldelse og brevveksling med virksomheder og myndigheder vedrørende de krav m.v., der er gjort gældende mod ansøgeren i den forbindelse.

Ministeriet modtog ikke svar fra ansøgeren på ovennævnte høringer.

På det foreliggende grundlag har ministeriet afvist at tildele ansøgeren nyt personnummer.

Ministeriet har lagt til grund, at sagen vedrører udstedelse af 5 kontrolafgifter, hvor det er eller må forventes at blive anerkendt, at ansøgeren har været udsat for identitetsmisbrug, og hvor der er taget skridt til at hindre fremtidigt misbrug.

Ansøgeren har i sagen fremsendt et journalnummer på en sag hos politiet, uden at det nærmere fremgår, hvad denne sag vedrører. Ansøgeren har ikke besvaret ministeriets anmodning om nærmere oplysninger om bl.a. politianmeldelse til belysning af det misbrug, ansøgeren har oplyst om i ansøgningen af 23. november 2015.

Ministeriet har på den baggrund ikke fundet at kunne lægge til grund, at betingelserne for at tildele ansøgeren et nyt personnummer er opfyldt. Ministeriet har således ikke fundet at kunne lægge til grund, at ansøgeren er eller har været udsat for identitetsmisbrug, hvori ansøgerens personnummer indgår eller har indgået, som ikke er afværget ved de foranstaltninger, som ansøgeren har iværksat.

3.6. 5 sager er fortsat verserende. Sagerne beror på modtagelsen af oplysninger fra politiet henholdsvis ansøgeren til belysning af det stedfundne misbrug. 2 sager beror på Social- og Indenrigsministeriets stillingtagen til, om der kan træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, eller om sagen skal oplyses yderligere.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er ministeriets praksis i sager, hvor der anmodes om nyt personnummer på grund af identitetsmisbrug, at anmode politiet om udlevering af oplysninger i det omfang, det er muligt, ligesom borgeren anmodes om at indsende yderligere brevveksling med virksomheder om identitetsmisbruget, såfremt de allerede indsendte oplysninger ikke giver fyldestgørende oplysninger om det stedfundne misbrug.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann